vaid mõningaid eeltöid: sondeeriti pinda kultuuritegelaste juures (kultuuritegelaste nõupidamine peaministri asetäitjaga oktoobrikuus Tallinnas), reorganiseeriti mõningaid kultuuriasutisi (nii muudeti uue Kultuurkapitali seadusega seda kapitali valitsevate organite koosseisu), rajati mõningaid kultuurielu juhtivaid või mõjustavaid uusi organeid (näit. kultuurilise nõuandja koht propagandatalituse juures) jne. Osa uutest kultuurielu mõjustavaist korraldusist hakkas maksma aastal lõpu poole, osa alles 1935. a., üldiselt oli aga nende mõju tegelikule elule veel liiga lühike ning sellepärast ei pääsenud uus vaim 1934. a. kultuurisaavutistes veel kuigi nähtavalt maksvusele, kuna liiatigi sel aastal avalikkuse ette jõudnud loomingu kavatsemine ja valmimine (näit. kirjanduslikkude teeste kirjutamine) vähemalt osalt on toimunud 1933. aastal või mõnel juhul veel varemgi. Uue suuna suhteliselt väike mõju 1934. a. kultuuriloomingus ei anna praegu veel võimalust objektiivselt hinnata 12. märtsi pöörde osatähtsust vaimuelus: 1934. aasta on vaimuelu alal iseloomult puhtal kujul üleminekuaastaks.

1934. a. ideoloogilise elu pisut lähemale vaatlusele asudes peab kõigepealt märkima, et 12. märtsi pöördega ei toodud meie vaimuellu põhiliselt mingit hoopis uut ideoloogiat. Möödunud sajandi esiärkusest alates on rahvuslik mõte meie kultuurielus etendanud ikka kas suuremat või vähemat osa ja küsimus seisab vaid selles, kui tugev ja üldine see on olnud mingil ajamomendil ja millist ajalist värvingut see on kandnud. Viimane rahvusliku mõtte intensiivsuse tõuski ja levimine laiemaisse hulkadesse algas juba enne 1934. aastat. Rida poliitilisi parteisid ja seltskondlikke organisatsioone õhutas rahvuslikku mõtet silmapaistva

Eesti kroonika 1934, lk. 67